

กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

รายงานผลการดำเนินวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (BEST PRACTICE)

โครงการ Innovation For Thai Education (IFTE)
นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

SMART KIDS Model : รูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย
ผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก

เพื่อส่งเสริมทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ความสนใจ
ความต้องการของผู้เรียน ตลาดงาน และ Soft Power

จัดทำโดย

นางสาววรรณิศา ยะนิล

โรงเรียนบ้านหนองยางโคก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑

คำนำ

รายงานผลการดำเนินวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เรื่อง I-CAN Model : รูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการนำเสนอผลการดำเนินงานตามโครงการ Innovation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ในประเภท นวัตกรรมพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน ตลาดงาน และ Soft Power สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒

ข้าพเจ้าได้พัฒนานวัตกรรม I-CAN Model จากการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน และบริบทของสถานศึกษา โดยบูรณาการหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต สามารถช่วยเหลือตนเอง มีวินัย รับผิดชอบ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามวัย พร้อมทั้งส่งเสริมทักษะด้าน Soft Skills และปลูกฝังคุณค่าความเป็นไทย อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในอนาคต

เอกสารฉบับนี้ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของนวัตกรรม กรอบแนวคิดและกระบวนการดำเนินงาน ผลการดำเนินงาน ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูผู้สอน และสถานศึกษา ตลอดจนการขยายผลและแนวทางการพัฒนาต่อยอด โดยมุ่งหวังให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย และเป็นประโยชน์แก่ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่สนใจนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตน

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่ให้การสนับสนุนและความร่วมมือในการดำเนินงานจนทำให้นวัตกรรม I-CAN Model ประสบผลสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

นางสาววรรณิศา ยะนิล

ครูโรงเรียนบ้านหนองยางโคก

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
องค์ประกอบที่ 1 ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	
ความเป็นมาและสภาพปัญหา	1
แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา	3
กรอบแนวคิดในการพัฒนา	4
ประโยชน์/ความสำคัญ	5
องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	
วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา	6
หลักการทฤษฎีแนวคิดการพัฒนา	8
การออกแบบแนวทางการพัฒนา	9
การมีส่วนร่วมในการพัฒนา	10
การนำไปใช้	11
การประเมินและการปรับปรุง	14
องค์ประกอบที่ 3 ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	
3.1 ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา	15
ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา	15
มีการดำเนินการบริหารจัดการของสถานศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามและประเมินผล	16
อย่างเป็นระบบ	
การมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	17
การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา	18
3.2 ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน	19
การออกแบบการจัดการเรียนรู้	19
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	20
การพัฒนาสื่อการเรียนรู้	22
การวัดและประเมินผล	23

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	24
ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม	24
การขยายผล	27
การขยายผล/การใช้นวัตกรรมการศึกษา	27
บรรณานุกรม	ง

การคัดเลือกนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ (ครูผู้สอน)
ภายใต้โครงการ Innovation For Thai Education (IFTE)
นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ชื่อนวัตกรรม	I-CAN Model นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่อนาคต
ประเภทนวัตกรรม	นวัตกรรมพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ความสนใจ ความต้องการ ของผู้เรียน ตลาดงาน และ Soft Power
นวัตกรรมด้าน	ด้านการจัดการเรียนรู้ (ครูผู้สอน)
ผู้จัดทำ	นางสาววรรณิศา ยะนิล
ตำแหน่ง	ครูโรงเรียนบ้านหนองยางโคก
สังกัด	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

1.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งในภาพรวมและรายบุคคลเพื่อกำหนดเป้าหมาย
ที่ชัดเจน ในการพัฒนาตามรูปแบบหรือแนวทาง

จากการประเมินพัฒนาการ 4 ด้าน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก
ในปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าภาพรวมด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ในด้านสังคม
โดยเฉพาะ ทักษะ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และการพึ่งพาตนเอง (Self-Help Skills)
ยังเป็นจุดที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้ในภาพรวมพบว่า มีนักเรียนเพียง
ร้อยละ 35 ที่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันพื้นฐานได้ดี อีกร้อยละ 45 อยู่ในระดับปานกลางที่ต้องคอย
ตักเตือน และอีกร้อยละ 20 อยู่ในระดับปรับปรุงเมื่อจำแนกการวิเคราะห์เป็น รายบุคคล พบว่าสามารถ
จัดกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน ได้แก่ กลุ่มเก่ง เป็นกลุ่มที่สามารถ
ทำเองได้แต่ยังขาดการเป็นผู้นำ กลุ่มปานกลาง เป็นกลุ่มที่ทำได้บ้างแต่มีขาดสมาธิและต้องรอคำสั่ง
กลุ่มปรับปรุง เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถพึ่งตนเองในวิถีประจำวันได้เลย มักร้องไห้หรือรอความช่วยเหลือจากครู
เช่น การเข้าแถว การใส่ผ้ากันเปื้อน การทานข้าวและล้างจาน การแปรงฟัน และการเก็บรองเท้า

ข้าพเจ้าจึงกำหนดเป้าหมาย ให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทุกคน (ร้อยละ 100) จะต้องได้รับ
การบ่มเพาะผ่าน I-CAN Model โดยกลุ่มปรับปรุงและปานกลางต้องมีระดับทักษะชีวิตที่สูงขึ้นอย่างน้อย 1
ระดับคุณภาพ เพื่อเปลี่ยนจากผู้รับความช่วยเหลือสู่การพึ่งพาตนเองได้

1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่จะแก้ไขหรือพัฒนา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้เน้นย้ำถึงการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กช่วงอายุ 3-6 ปี ให้มีพัฒนาการรอบด้าน โดยเฉพาะการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ที่ช่วยให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มีวินัยในตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้อื่นในสังคม

ในบริบทปัจจุบันของศตวรรษที่ 21 และกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ทักษะทางวิชาการเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ตลาดงานในอนาคตต้องการประชากรที่มี Soft Skills (ทักษะชีวิต) สูง เช่น การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ความรับผิดชอบ และการปรับตัว ซึ่งเปรียบเสมือนฐานรากทางวัฒนธรรมและ Soft Power ในการขับเคลื่อนประเทศ การปล่อยให้เด็กปฐมวัยละเลยการฝึกฝนทักษะพื้นฐานในการจัดการตนเองตั้งแต่วัยเยาว์ จะส่งผลให้เด็กเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดวินัย ขาดความมั่นใจ และยากที่จะประสบความสำเร็จในอนาคต ผู้จัดทำจึงเห็นความสำคัญในการสร้างนวัตกรรมที่จะเข้ามาเปลี่ยนพฤติกรรมเหล่านี้อย่างเป็นระบบ

1.3 การวิเคราะห์ปัญหาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

ผู้จัดทำได้ทำการวิเคราะห์สภาพปัญหาในห้องเรียนอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคกล ผ่านการสังเกตพฤติกรรม และการประชุมร่วมกับผู้ปกครอง จากนั้นนำปัญหามาทำการจัดลำดับความสำคัญตามระดับความรุนแรงและผลกระทบต่อตัวผู้เรียน ดังนี้

ลำดับที่ 1 ปัญหาทักษะการพึ่งพาตนเองในกิจวัตรประจำวันพื้นฐานต่ำ (เช่น ถอด-เก็บรองเท้าไม่ถูกที่, ใส่ผ้ากันเปื้อนไม่ได้, ไม่สามารถทานข้าวและดูแลความสะอาดจานอาหารเองได้) ความสำคัญสูงสุด เนื่องจากกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันในโรงเรียนและที่บ้านโดยตรง

ลำดับที่ 2 ปัญหาการขาดวินัยและการรอคอย (เช่น การเดินตัดแถว ไม่เข้าแถวตามจุดที่กำหนด ขาดสมาธิในการทำกิจกรรม) ความสำคัญรองลงมา เนื่องจากกระทบต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมและการจัดกิจกรรมเรียนรู้อื่นๆ

ลำดับที่ 3 ปัญหาความสะอาดและสุขอนามัยส่วนบุคคล (เช่น การแปรงฟันไม่ถูกวิธี ไม่ล้างอุปกรณ์หลังใช้งาน) ความสำคัญลำดับถัดมา เนื่องจากส่งผลต่อสุขภาพร่างกายระยะยาวเมื่อจัดลำดับแล้ว พบว่าปัญหาเรื่อง "การขาดทักษะชีวิตและการพึ่งพาตนเอง" คือปัญหารากเหง้า (Root Cause) ที่ต้องได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก เพราะหากเด็กพึ่งพาตนเองได้ วินัยและการรักษาสุขอนามัยจะพัฒนาตามมา

1.4 ศึกษา วิเคราะห์ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพตามบทบาทของสถานศึกษา

สถานศึกษาได้ดำเนินกระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) เพื่อดูปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนานวัตกรรม ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง : โรงเรียนบ้านหนองยางโคกมีโครงสร้างพื้นฐานและพื้นที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม มีคุณครูประจำการปฐมวัยที่มีความมุ่งมั่นในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

จุดอ่อน : เด็กนักเรียนปฐมวัยยังมีช่วงความสนใจสั้น (Attention Span) พฤติกรรมเดิมติดการรอความช่วยเหลือ และขาดสื่อหรือนวัตกรรมที่เป็นระบบในการกระตุ้นพฤติกรรมเชิงบวก

ปัจจัยภายนอก

โอกาส : หลักสูตรแกนกลางและนโยบายต้นสังกัดสนับสนุนการพัฒนา Soft Skills และ Executive Functions (EF) ในเด็กปฐมวัยอย่างเต็มที่ เพื่อรองรับความต้องการของตลาดงานยุคใหม่

อุปสรรค : บริบททางบ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง มักตามใจเด็กหรือทำกิจวัตรต่างๆ แทนเด็กเนื่องจากความเร่งรีบ ทำให้เด็กขาดการฝึกฝนต่อเนื่องเมื่ออยู่ที่บ้าน

1.5 เลือกปัญหาที่มีความเป็นไปได้ในการแก้ไข/พัฒนา

จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ สภาพปัญหา ลำดับความสำคัญ และปัจจัยแวดล้อมทั้งหมด ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจ เลือกพัฒนาทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ผ่านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในกิจวัตรประจำวัน 5 กิจกรรมหลัก เนื่องจากเป็นปัญหาที่มีความเป็นไปได้สูงที่สุดในการแก้ไขและพัฒนาในบทบาทของสถานศึกษา เพราะกิจวัตรเหล่านี้เกิดขึ้นจริงทุกวันในห้องเรียน คุณครูสามารถควบคุมกระบวนการออกแบบเครื่องมือเสริมแรงเชิงบวก และสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองได้ง่าย

จึงเป็นที่มาของการสร้างสรรค์นวัตกรรม I-CAN Model นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่ออนาคต ซึ่งเปลี่ยน 5 กิจกรรมในชีวิตประจำวัน (เข้าแถว, ใส่ผ้ากันเปื้อน, ทานข้าว, แปรงฟัน, เก็บรองเท้า) ให้เป็นเครื่องมือทรงพลังในการหล่อหลอมพฤติกรรมเชิงบวก วินัย และความรับผิดชอบ ตอบโจทย์ทั้งความต้องการของผู้เรียนและเป้าหมายการสร้างมนุษย์ที่พร้อมสู่ออนาคตอย่างแท้จริง

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

2.1 บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการแก้ไขหรือพัฒนา

สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือ โดยการจัดประชุม PLC ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร คณะครูปฐมวัย และผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาล 2 เพื่อระดมความคิดเห็น วิเคราะห์พฤติกรรมเด็ก และร่วมกันออกแบบแนวทางการปรับพฤติกรรมผ่านกิจวัตรประจำวันให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งที่บ้านและโรงเรียน

2.2 กำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพที่ชัดเจนและเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหา

2.2.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ

นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก ร้อยละ 100 ได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตผ่าน I-CAN Model และนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มปรับปรุงมีระดับทักษะการพึ่งพาตนเองสูงขึ้นอย่างน้อย 1 ระดับ

2.2.2 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

นักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก มีวินัย และสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน 5 ด้าน (เข้าแถว, ใส่ผ้ากันเปื้อน, ทานข้าว, แปรงฟัน, เก็บรองเท้า) ได้ด้วยตนเองอย่างถูกต้อง

2.3 แนวคิด ทฤษฎี ที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขหรือพัฒนา

2.3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา โดยใช้การเสริมแรงทางบวกและการมีแบบอย่างที่ดีเพื่อกระตุ้นพฤติกรรม

2.3.2 แนวคิดการพัฒนาทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิต เน้นการฝึกการยั้งคิดไตร่ตรอง และความจำเพื่อใช้งาน ผ่านการลงมือทำจริง

2.3.3 แนวคิด Active Learning ในการจัดประสบการณ์ปฐมวัย: ให้เด็กเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติในสถานการณ์จริง

2.4 ความเชื่อมโยงและความถูกต้องของแนวคิดทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

จากทฤษฎีสู่ห้องเรียน โดยการนำแนวคิด EF และการเสริมแรงบวก มาแปลงเป็นตารางกิจกรรมประจำวัน โดยออกแบบจุดวางเท้าในการเข้าแถวสัญลักษณ์ช่องเก็บรองเท้าและระบบดาวสะสมแต้มความดีเมื่อเด็กทำกิจกรรมสำเร็จ เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมเชิงบวกให้กลายเป็นนิสัย

2.5 การกำหนดรูปแบบในการแก้ไขหรือพัฒนา

โมเดลการพัฒนา I-CAN Model กำหนดรูปแบบการพัฒนาผ่าน 4 ขั้นตอนหลัก คือ

I – Introduce หมายถึง ครูและผู้ปกครองร่วมแนะนำพฤติกรรมเป้าหมาย

C – Coach หมายถึง ฝึกปฏิบัติจริงใน 5 กิจกรรมประจำวันโดยมีครูคอยประคับประคอง

A - Action & Affirm หมายถึง เด็กปฏิบัติด้วยตนเองอย่างอิสระและชื่นชมเชิซุเกียรติ

N – Nurture หมายถึง ติดตามประเมินผลและสานต่อพฤติกรรมร่วมกับทางบ้านอย่างต่อเนื่อง

3. กรอบแนวคิดในการพัฒนา

3.1 บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการแก้ไขหรือพัฒนา

การระดมความคิดเห็นแบบมีส่วนร่วม โดยมีผู้บริหาร ครูผู้สอนปฐมวัย และผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาผ่านกระบวนการ PLC และกำหนดกรอบแนวคิดร่วมกัน เพื่อให้การพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน กรอบแนวคิดมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหามุ่งแก้ปัญหาตรงจุด โดยกำหนดกรอบแนวคิดมุ่งเน้นการเปลี่ยนพฤติกรรมจากเดิมที่เด็กขาดทักษะการพึ่งพาตนเองและไม่มีวินัย โดยใช้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผ่าน 5 กิจวัตรประจำวัน (เข้าแถว, ใส่ผ้ากันเปื้อน, ทานข้าว, แปรงฟัน, เก็บรองเท้า) ซึ่งเป็นปัญหาจริงที่พบในห้องเรียน แนวทางหรือกระบวนการดำเนินงานการแก้ไขหรือพัฒนากระบวนการขับเคลื่อน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. I (Introduce) หมายถึง สร้างการรับรู้ สร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างครู เด็ก และผู้ปกครอง

2. C (Coach) หมายถึง ครูและผู้ปกครองร่วมกันฝึกสอน ให้คำแนะนำ และเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ

3. A (Action) หมายถึง เด็กปฏิบัติจริงด้วยตนเองในชีวิตประจำวัน โดยมีการเสริมแรงเชิงบวก

4. N (Nurture) หมายถึง การดูแลเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง ติดตามประเมินผล และส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน

3.4 ความเชื่อมโยงกระบวนการดำเนินงานและผลที่คาดว่าจะได้รับ

กระบวนการสู่ผลลัพธ์ เมื่อนำ 5 กิจกรรมประจำวัน มาขับเคลื่อนด้วย กระบวนการ I-CAN จะส่งผลให้เกิด ผลที่คาดว่าจะได้รับ คือ เด็กมีวินัย มีทักษะชีวิต (Soft Skills) สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามวัย และพร้อมเติบโตสู่นาคตกรอบแนวคิดมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนานวัตกรรม ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Bandura) คือการเชื่อมโยงสู่การให้ครู/ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างและการชื่นชมเพื่อสะท้อนพฤติกรรมดี แนวคิด Executive Functions (EF) คือการเชื่อมโยงสู่การฝึกสมองผ่านการลงมือทำและกำกับตนเองในวิถีประจำวันอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดเป็นนิสัยที่ถาวร

4. ประโยชน์/ความสำคัญ

4.1 รูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาที่มีความชัดเจนสำหรับสถานศึกษาในการดำเนินงานด้านข้อมูลสารสนเทศและงานวิชาการ

โรงเรียนมีคู่มือแนวปฏิบัติและแบบประเมินพฤติกรรมทักษะชีวิต 5 ด้านที่เป็นระบบ ช่วยให้สถานศึกษามีฐานข้อมูล สารสนเทศ รายบุคคลของนักเรียนปฐมวัยที่ถูกต้อง แม่นยำ และนำไปใช้พัฒนาการศึกษาต่อยอดได้ทันที

4.2 การปรับเปลี่ยน/พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ บุคลากร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การทำงานร่วมกันที่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรผ่านกระบวนการ PLC ครูและผู้ปกครองเปลี่ยนบทบาทจากผู้ทำให้ทุกอย่างมาเป็นผู้ชี้แนะและเสริมแรงเชิงบวก เพื่อดึงศักยภาพของผู้เรียนออกอย่างเต็มที่ บุคลากรสามารถนำรูปแบบไปพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 การขยายผลสู่ห้องเรียน โดยครูปฐมวัยสามารถนำกระบวนการ 4 ขั้นตอนของ I-CAN Model (Introduce, Coach, Action, Nurture) ไปประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เชิงรุก (Active Learning) ในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 กระบวนการในการบริหารจัดการตามรูปแบบสอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยกระบวนการบริหารจัดการนวัตกรรมมุ่งเน้นการบ่มเพาะวินัยและ Soft Skills ซึ่งสอดคล้องโดยตรงกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 และเป้าหมายการพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศเพื่อพร้อมก้าวสู่ออนาคต

4.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบได้ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

การออกแบบฐานกิจกรรมผ่าน 5 กิจกรรมประจำวัน (เข้าแถว, ใส่ผ้ากันเปื้อน, ทานข้าว, แปรงฟัน, เก็บรองเท้า) ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการพึ่งพาตนเอง มีวินัย เกิดทักษะชีวิต (Soft Skills) ที่สะท้อนผ่านพฤติกรรมจริงในทุกๆ วัน

องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

1.1 วัตถุประสงค์สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนา

จากสภาพปัญหาที่นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ขาดทักษะชีวิตและไม่สามารถพึ่งพาตนเองในกิจกรรมประจำวันได้ วัตถุประสงค์ของนวัตกรรมจึงมุ่งเน้นการสร้างรูปแบบ I-CAN Model เพื่อบ่มเพาะ Soft Skills และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผ่าน 5 กิจกรรมหลัก (เข้าแถว, ใส่ผ้ากันเปื้อน, ทานข้าว, แปรงฟัน, เก็บรองเท้า) ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนรายบุคคลอย่างตรงจุด

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

1. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์ I-CAN Model ในการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก ให้มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการพึ่งพาตนเองและการมีวินัยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม ทั้งในบริบทโรงเรียนและสถานประกอบการในครัวเรือน (บ้านนักเรียน)

ครูสร้างความเข้าใจและกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนก่อนการปฏิบัติกิจกรรม

การจัดกิจกรรมฝึกทักษะชีวิตผ่านกิจกรรมประจำวันอย่างเป็นระบบ

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในการดูแลรักษาสุขอนามัยหลังรับประทานอาหาร

หลังรับประทานอาหาร เข้าแถวเตรียมให้ผู้เรียนแปรงฟัน

1.3 กำหนดวัตถุประสงค์ที่มีความเป็นไปได้

ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ วัตถุประสงค์ถูกออกแบบบนพื้นฐานของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียนปฐมวัย ไม่เพิ่มภาระงาน แต่เป็นการเปลี่ยนวิถีปฏิบัติปกติให้เป็นระบบการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ (Active Learning) ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงในการบรรลุผลสำเร็จภายใต้บริบทและทรัพยากรที่มีอยู่ของโรงเรียนบ้านหนองยางโคกล

1.4 เป้าหมายเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างชัดเจน สามารถวัดและประเมินผลได้

1.4.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ

1.4.1.1 นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคกล ร้อยละ 100 ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ผ่าน I-CAN Model

1.4.1.2 นักเรียนกลุ่มปรับปรุงและกลุ่มปานกลางร้อยละ 80 มีผลการประเมินพัฒนาการทักษะชีวิตและการจัดการตนเองเพิ่มสูงขึ้นอย่างน้อย 1 ระดับคุณภาพ

1.4.2 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

1.4.2.1 นักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีพฤติกรรมเชิงบวกในการพึ่งพาตนเอง สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน 5 ด้านได้ถูกต้องด้วยตนเอง มีวินัย และมี Soft Skills ที่เหมาะสมตามวัย

1.5 วัตถุประสงค์และเป้าหมายแสดงถึงการเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน

วัตถุประสงค์และเป้าหมายส่งผลให้กระบวนการทำงานของครูผู้สอนเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นผู้ชี้แนะ (Coach) ที่มีทิศทางชัดเจน เกิดการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศร่วมกับภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง ลดความซ้ำซ้อนในการแก้ปัญหาพฤติกรรม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัยตามฐานสมรรถนะสู่นาคตอย่างเป็นระบบ

2. หลักการ ทฤษฎี แนวคิดในการพัฒนา

2.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ค้นคว้าและศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 แนวคิดการพัฒนาทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิต (Executive Functions: EF) ทฤษฎีการจัดประสบการณ์แบบ Active Learning และจิตวิทยาการเสริมแรงเชิงบวก เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการออกแบบนวัตกรรม

2.2 มีการสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา

การดึงจุดเด่นของ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Bandura) เรื่องการเลียนแบบพฤติกรรม มาผสานกับ ทฤษฎีการเสริมแรง (Skinner) เพื่อสร้างระบบการให้รางวัลเชิงบวก ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการลงมือทำจริงตามบริบทประจำวันของเด็กอนุบาล 2

2.3 นำเสนอ ระบุ หลักการ ทฤษฎี แนวคิดที่สอดคล้องกับรูปแบบในการพัฒนาอย่างเป็นระบบโดยกำหนดกรอบทฤษฎีรองรับขั้นตอนของ I-CAN Model อย่างเป็นระบบ ดังนี้

I (Introduce) ใช้แนวคิดการสร้างการรับรู้และความตระหนัก

C (Coach) ใช้ทฤษฎีการเป็นแบบอย่าง (Modeling)

A (Action) ใช้การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการเสริมแรงทางบวก

N (Nurture) ใช้แนวคิด EF (การคิดยืดหยุ่นและการกำกับตนเอง) จนเกิดวินัยถาวร

2.4 สามารถอธิบายเนื้อหา/แนวทาง ในการพัฒนาได้ชัดเจน ครบถ้วน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายเข้ากับการบูรณาการทฤษฎีเข้าสู่ 5 กิจกรรมหลัก (เข้าแถว, ใส่ผ้ากันเปื้อน, ทานข้าว, แปรงฟัน, เก็บรองเท้า) โดยระบุบทบาทของครูในการจัดสิ่งแวดล้อม และบทบาทของเด็กในการลงมือทำด้วยตนเอง เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการมี Soft Skills และการพึ่งพาตนเองที่วัดผลได้จริง

2.5 มีการระบุหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่มีความเป็นไปได้ ในการพัฒนารูปแบบ/แนวทางให้สัมฤทธิ์ผล

การเลือกใช้ทฤษฎีการปรับพฤติกรรมผ่านชีวิตประจำวัน (Life Routine) ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงสุดสำหรับเด็กปฐมวัย เพราะเป็นการฝึกซ้ำๆ ทุกวันในสภาพแวดล้อมจริง ทำให้เด็กซึมซับพฤติกรรมได้ง่ายและเห็นผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมส่งตรงถึงอนาคต

3. การออกแบบแนวทางการพัฒนา

3.1 มีการนำผลการสังเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎีมาใช้ในการออกแบบแนวทางการพัฒนา

นำผลการสังเคราะห์ ทฤษฎีการจัดประสบการณ์ Active Learning และ ทฤษฎีการเสริมแรงทางบวก มาตีชี้แจงกิจกรรมที่เปลี่ยนเด็กจาก ผู้รับความช่วยเหลือสู่ผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง โดยแปลงหลักการพัฒนาทักษะสมอง (EF) มาเป็นแกนหลักในการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการฝึกฝนทักษะชีวิตในทุกวัน

3.2 มีการออกแบบนวัตกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนา

โครงสร้างนวัตกรรม I-CAN Model ถูกออกแบบมาเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนอนุบาล 2 โดยตรง โดยมุ่งเน้นการบ่มเพาะวินัยและความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ผ่านเครื่องมือเสริมแรงเชิงบวกที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การยกระดับ Soft Skills ของผู้เรียนรายบุคคล

3.3 บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการออกแบบนวัตกรรมการพัฒนาที่ชัดเจน

คณะครูปฐมวัยและภาคีเครือข่ายผู้ปกครองร่วมกันทำกิจกรรม PLC เพื่อพิจารณาร่างตัวแบบนวัตกรรม ร่วมระบุนวัตกรรมบ่งชี้ ตลอดจนร่วมออกแบบ ตารางสะสมดาวความดี และ สื่อสัญลักษณ์ประจำตัวเด็ก ให้เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งที่บ้านและโรงเรียน

กรอบแนวคิดในการพัฒนา

ข้าพเจ้าได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา และสังเคราะห์แนวคิดจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง จึงพัฒนา I-CAN Model เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมทักษะชีวิต (Life Skills) และทักษะทางสังคม (Soft Skills) ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒

3.4 มีการสร้างนวัตกรรมการพัฒนา โดยกำหนดขั้นตอนและกิจกรรมที่ชัดเจน โดยกำหนดกระบวนการขับเคลื่อน 4 ขั้นตอน ควบคู่กับ 5 กิจกรรมประจำวันอย่างเด่นชัด ดังนี้

I (Introduce) กิจกรรมสร้างการรับรู้ร่วมกัน (ครู เด็ก ผู้ปกครอง)

C (Coach) ครูเป็นแบบอย่างและให้คำชี้แนะในฐานกิจกรรม (เข้าแถว, ใส่ผ้ากันเปื้อน, ทานข้าว, แปรงฟัน, เก็บรองเท้า)

A (Action) เด็กปฏิบัติจริงด้วยตนเองอย่างอิสระและรับการเสริมแรงเชิงบวก

N (Nurture) การดูแล สานต่อ และบันทึกพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องร่วมกับทางบ้าน

3.5 มีการตรวจสอบความเป็นไปได้ของนวัตกรรมพัฒนามีก่อนนำไปใช้

การตรวจสอบคุณภาพ (ลองใช้และประเมินก่อน) โดยการนำโครงสร้างนวัตกรรม I-CAN Model ไปผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองปฏิบัติคร่าวๆ (Pilot Test) ในห้องเรียน เพื่อปรับเวลา จุดวางสิ่งของ และเกณฑ์การให้รางวัลให้ยืดหยุ่น เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็กอนุบาล 2 ก่อนนำไปใช้จริงเต็มรูปแบบ

4. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่อนาคตดำเนินงานภายใต้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน เข้ามามีบทบาทในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ตั้งแต่การศึกษาสภาพปัญหา การวางแผน การออกแบบกิจกรรม การดำเนินงาน การติดตาม ประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ความต้องการของผู้เรียน และความคาดหวังของชุมชน

การดำเนินงานใช้กระบวนการ Professional Learning Community (PLC) เป็นกลไกสำคัญในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู วิเคราะห์ผลการจัดประสบการณ์ ร่วมกันออกแบบกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ ตลอดจนสะท้อนผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันได้ประยุกต์ใช้วงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ มีการวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นวัตกรรมมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

4.1 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครู จัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งนิเทศ กำกับ ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

4.2 บทบาทของครูผู้สอน

ข้าพเจ้าทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมตาม I-CAN Model จัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการ PLC เพื่อพัฒนานวัตกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

4.3 บทบาทของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่บ้าน สนับสนุนการฝึกทักษะชีวิตในชีวิตประจำวัน ให้ข้อมูลพัฒนาการของผู้เรียน และร่วมประเมินผลผ่านการสื่อสารกับครูอย่างสม่ำเสมอ ทำให้การพัฒนาผู้เรียนเกิดความต่อเนื่องทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

4.4 บทบาทของชุมชนและเครือข่าย

สถานศึกษาได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ราษฎรชาวบ้าน และหน่วยงานในชุมชน ในการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และร่วมจัดกิจกรรมที่บูรณาการ Soft Power เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย งานหัตถกรรม อาหารพื้นถิ่น และประเพณีท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของชุมชน

4.5 ผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วม

การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมส่งผลให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจในเป้าหมายของนวัตกรรมและร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ปกครองและชุมชนมีบทบาทในการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ความเป็นไทย ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของนวัตกรรม I-CAN Model และแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ IFTE อย่างเป็นรูปธรรม

5. การนำไปใช้

การนำนวัตกรรม I-CAN Model นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่นาคต ยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้ผ่านการเล่น (Play-Based Learning) และการส่งเสริมทักษะชีวิตร่วมกับ Soft Power ผ่านบริบทของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องตามวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) เริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา ออกแบบกิจกรรมตามองค์ประกอบของ I-CAN Model ดำเนินการจัดประสบการณ์ ประเมินผลตามสภาพจริง และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน

5.1 การนำนวัตกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

ข้าพเจ้าได้นำ I-CAN Model ไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยออกแบบกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้ผ่านการเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน เพื่อส่งเสริมการช่วยเหลือตนเอง การคิดแก้ปัญหา การสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ และการปลูกฝังความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ไทย

5.2 การนำไปใช้ในการพัฒนาครูและสถานศึกษา

ครูในกลุ่มสาระและครูปฐมวัยได้นำแนวคิดของ I-CAN Model ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาสื่อการสอนผ่านกระบวนการ Professional Learning Community (PLC) ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ สถานศึกษายังใช้ผลจากการดำเนินงานเป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนพัฒนางานวิชาการและยกระดับคุณภาพการศึกษาปฐมวัย

5.3 การนำไปใช้ร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมทักษะชีวิตของผู้เรียนผ่านกิจกรรมที่บ้าน เช่น การฝึกช่วยเหลือตนเอง การทำงานบ้านง่าย ๆ และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ขณะที่ชุมชนและปราชญ์ท้องถิ่นร่วมเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตในท้องถิ่น เพื่อบูรณาการ Soft Power เข้าสู่การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงและเห็นคุณค่าของชุมชน

5.4 การขยายผลและการประยุกต์ใช้

นวัตกรรม I-CAN Model สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัยในระดับชั้นอื่น หรือปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยคงหลักการสำคัญ คือ การพัฒนาทักษะชีวิต การเรียนรู้เชิงรุก การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน และการส่งเสริมอัตลักษณ์ไทยผ่าน Soft Power นอกจากนี้ ยังสามารถเผยแพร่ผ่านการประชุมวิชาการ การนิเทศภายใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเครือข่าย PLC และการนำเสนอเป็นต้นแบบการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา

5.5 ความยั่งยืนของการนำไปใช้

เพื่อให้การดำเนินงานเกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน สถานศึกษาได้บูรณาการ I-CAN Model ไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูทุกคนร่วมพัฒนานวัตกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่าน PLC และติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้นวัตกรรมสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง เกิดการพัฒนาผู้เรียน ครู และสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม และสามารถขยายผลสู่เครือข่ายทางการศึกษาได้ในอนาคต

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนวัตกรรม I-CAN Model นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มุ่งประเมินผลการพัฒนาผู้เรียน ครู และการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

1. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ร้อยละ 100 ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตาม I-CAN Model
2. ผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 มีพัฒนาการด้านทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. ผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 สามารถช่วยเหลือตนเอง สื่อสาร ทำงานร่วมกับผู้อื่น และปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมตามวัย
4. ครูผู้สอนร้อยละ 100 สามารถนำ I-CAN Model ไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ผู้ปกครองไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 มีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนในระดับมากขึ้นไป

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

1. ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับวัย สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจและเหมาะสม ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม
2. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ความเป็นไทย เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่บูรณาการ Soft Power ได้อย่างมีความสุข
3. ครูสามารถออกแบบและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการ Active Learning, Play-Based Learning และ I-CAN Model ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. สถานศึกษามีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย และขยายผลสู่ครูหรือสถานศึกษาอื่นได้
6. วิธีการวัดและประเมินผล

เพื่อให้การประเมินผลมีความน่าเชื่อถือและสะท้อนผลการดำเนินงานอย่างแท้จริง ข้าพเจ้าใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ได้แก่

- 6.1 แบบประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
- 6.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และทักษะชีวิต
- 6.3 การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมจริง (Authentic Assessment)
- 6.4 แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)
- 6.5 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง
- 6.6 บันทึกการนิเทศและการสะท้อนผลผ่านกระบวนการ PLC
- 6.7 การติดตามและประเมินผลตามวงจร PDCA

ผลการประเมินจากตัวชี้วัดดังกล่าวจะนำไปวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนพัฒนานวัตกรรม I-CAN Model ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ครู และสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

การประเมินและการปรับปรุง

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่นาคตให้มีความสำคัญกับการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ควบคู่กับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่าน Professional Learning Community (PLC) และการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

6. การประเมินผลการดำเนินงาน

6.1 การประเมินผลดำเนินการอย่างเป็นระบบทั้งก่อนดำเนินงาน ระหว่างดำเนินงาน และหลังดำเนินงาน เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนและประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ได้แก่

- 6.1.1 แบบประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
- 6.1.2 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะชีวิตและการเรียนรู้
- 6.1.3 แบบบันทึกพฤติกรรมรายบุคคล
- 6.1.4 แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)
- 6.1.5 การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมจริง (Authentic Assessment)
- 6.1.6 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง
- 6.1.7 แบบนิเทศและติดตามผลการจัดการเรียนรู้ของครู

ข้อมูลจากการประเมินถูกนำมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด และใช้เป็นสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาการจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.2 การติดตามผลการดำเนินงาน

ข้าพเจ้าดำเนินการติดตามผลอย่างต่อเนื่องผ่านการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การประชุมสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ การนิเทศภายใน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการ PLC โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องร่วมเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาวัตกรรมการให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน

6.3 การปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรม

ผลจากการประเมินและการติดตามถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของ I-CAN Model ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ และวิธีการประเมินผล ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน รวมทั้งปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมให้เชื่อมโยงกับบริบทของชุมชนและการส่งเสริม Soft Power ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ผ่านกระบวนการ PLC เพื่อพัฒนากิจกรรมใหม่ ๆ ที่ตอบสนองต่อความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งผลให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 การใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพ

ผลการประเมินถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์ พัฒนาสื่อและนวัตกรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในรอบปีการศึกษาถัดไป ทั้งยังใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาศักยภาพครู ส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพการศึกษาปฐมวัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

6.5 ผลที่เกิดจากการประเมินและการปรับปรุง

การดำเนินงานตามกระบวนการประเมินและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นวัตกรรม I-CAN Model มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะชีวิต การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงขึ้นตามเป้าหมายที่กำหนด ครูสามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ และสถานศึกษามีรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ สามารถเผยแพร่ ขยายผล และประยุกต์ใช้ในบริบทอื่นได้อย่างเหมาะสม อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

3.1 ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

3.1.1 ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ส่งผลให้สถานศึกษามีการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านวิชาการ และข้อมูลผู้เรียนให้มีความเป็นระบบ ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผน พัฒนา ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นฐานในการตัดสินใจ (Data-Driven Decision Making)

สถานศึกษาได้รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐาน ผลการประเมินพัฒนาการรายบุคคล ผลการสังเกตพฤติกรรม แฟ้มสะสมผลงาน และผลการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ตาม I-CAN Model รวมทั้งข้อมูลจากการนิเทศภายใน การประชุม PLC และผลสะท้อนจากผู้ปกครอง เพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้ในการพัฒนาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

นอกจากนี้ สถานศึกษายังนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี การประกันคุณภาพภายใน และการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยเชื่อมโยงข้อมูลจากทุกฝ่ายผ่านกระบวนการ PDCA และ Professional Learning Community (PLC) ทำให้เกิดการใช้ข้อมูลเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

จากการดำเนินงานดังกล่าว ส่งผลให้ครูสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่สถานศึกษามีฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถใช้เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการประเมินคุณภาพการศึกษา และรองรับการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาในระยะยาว

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศที่ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และสามารถตรวจสอบได้
2. มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนและพัฒนากิจการการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ
3. ครูสามารถใช้ข้อมูลรายบุคคลในการออกแบบกิจกรรมตาม I-CAN Model ได้ตรงกับศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน
4. ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. สถานศึกษามีข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับการประกันคุณภาพภายใน การรายงานผลการดำเนินงาน และการขยายผลนวัตกรรมสู่เครือข่ายทางการศึกษา

3.2 การดำเนินการบริหารจัดการของสถานศึกษา

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่อนาคตส่งผลให้สถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการด้านวิชาการและการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยยึดหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) และวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เป็นแนวทางในการวางแผน ดำเนินงาน ติดตาม ตรวจสอบ และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

สถานศึกษาได้กำหนดนโยบายและเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2568 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และบริบทของสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียนผ่านการจัดประสบการณ์ตาม I-CAN Model พร้อมทั้งสนับสนุนทรัพยากร สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมให้ครูพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรม การนิเทศภายใน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ส่งผลให้ครูสามารถออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบูรณาการ Active Learning, Play-Based Learning และ Soft Power ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ สถานศึกษายังมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ ผลการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน และข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องเป็น

ข้อมูลในการวิเคราะห์และปรับปรุงการบริหารจัดการ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความโปร่งใส เป็นระบบ และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและชุมชนได้อย่างเหมาะสม

ผลที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการของสถานศึกษา

1. สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการด้านวิชาการที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. มีการนำวงจร PDCA และกระบวนการ PLC มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
3. ครูได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตาม I-CAN Model อย่างเป็นรูปธรรม
4. การบริหารจัดการมีความเชื่อมโยงกับข้อมูลสารสนเทศและผลการประเมิน ทำให้สามารถวางแผนและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง
5. สถานศึกษาเกิดวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถขับเคลื่อนนวัตกรรมทางการศึกษาได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

หัวข้อนี้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ประเมิน ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาในด้านการดำเนินการบริหารจัดการ โดยแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาระบบบริหาร การพัฒนาบุคลากร การใช้ข้อมูลสารสนเทศ และการบริหารคุณภาพที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของ I-CAN Model อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

3.3 การมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่อนาคตส่งผลให้สถานศึกษาเกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และปราชญ์ชุมชน ในการร่วมวางแผน สนับสนุนทรัพยากร แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะชีวิตและการเรียนรู้ผ่านบริบทของชุมชน

สถานศึกษาได้พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ผ่านกระบวนการ Professional Learning Community (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้และการพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของชุมชนเข้าสู่การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิด Soft Power ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากแหล่งเรียนรู้จริง และสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้กับการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน โดยร่วมติดตามพัฒนาการของผู้เรียน สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับครูอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวม จากการดำเนินงานดังกล่าว ทำให้สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง สามารถระดมทรัพยากร องค์ความรู้ และความเชี่ยวชาญจากทุกภาคส่วนมาสนับสนุนการจัดการศึกษา ส่งผลให้การดำเนินงานของ I-CAN

Model มีประสิทธิภาพ สามารถขยายผลและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

ผลที่เกิดขึ้น

1. สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เข้มแข็งและดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนและสนับสนุนการจัดการศึกษา
3. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพครูผ่านกระบวนการ PLC อย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมทักษะชีวิตและความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ไทยตามแนวคิด Soft Power
4. สถานศึกษาสามารถขยายผลนวัตกรรม I-CAN Model สู่เครือข่ายทางการศึกษา และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างยั่งยืน

3.4 การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคกล เพื่อพร้อมก้าวสู่อนาคตส่งผลให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายทางการศึกษาในฐานะสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตควบคู่กับการอนุรักษ์และสืบสานอัตลักษณ์ความเป็นไทยผ่านแนวคิด Soft Power

ผลจากการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม ทำให้ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เห็นพัฒนาการของผู้เรียนทั้งด้านทักษะชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการช่วยเหลือตนเอง จึงให้ความร่วมมือในการสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ สถานศึกษายังได้รับความไว้วางใจจากหน่วยงานต้นสังกัดและเครือข่ายทางการศึกษาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำเสนอผลการดำเนินงาน และเผยแพร่นวัตกรรม I-CAN Model ในเวทีวิชาการ การนิเทศ และกิจกรรมเครือข่าย ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการขยายผลสู่สถานศึกษาอื่น

การดำเนินงานดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและการยอมรับจากทุกภาคส่วน ส่งผลให้สถานศึกษามีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นต้นแบบในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและนโยบายการพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

ผลที่เกิดขึ้น

1. สถานศึกษาได้รับความเชื่อมั่นและการยอมรับจากผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายทางการศึกษา
2. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียนและสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
3. สถานศึกษาได้รับโอกาสในการนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่นวัตกรรมในเวทีวิชาการ และเครือข่ายทางการศึกษา
4. นวัตกรรม I-CAN Model ได้รับการยอมรับว่าสามารถพัฒนาทักษะชีวิตและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. สถานศึกษามีภาพลักษณ์ที่ดี มีความน่าเชื่อถือ และสามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ให้แก่สถานศึกษาอื่นได้

3.2 ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน

3.2.1 การออกแบบการจัดการเรียนรู้

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่นาคตส่งผลให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยนำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน ผลการประเมินพัฒนาการรายบุคคล และบริบทของสถานศึกษามาใช้ในการวิเคราะห์และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

ครูสามารถบูรณาการหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2568 ร่วมกับแนวคิด Active Learning, Play-Based Learning, Life Skills, Future Skills และ Soft Power ในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ส่งเสริมการคิด การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการช่วยเหลือตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ ครูยังสามารถพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ของชุมชน ส่งผลให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การออกแบบการจัดการเรียนรู้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจากผลการนิเทศภายใน การสะท้อนผลผ่านกระบวนการ Professional Learning Community (PLC) และการดำเนินงานตามวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) ทำให้ครูสามารถพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ผลที่เกิดขึ้น

1. ครูสามารถออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และบริบทของผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ
2. ครูบูรณาการ SMART KIDS Model, Active Learning, Play-Based Learning และ Soft Power ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม
3. ครูพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน
4. ครูใช้ข้อมูลสารสนเทศและผลการประเมินผู้เรียนในการออกแบบและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง
5. ครูมีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพและ บรรลุเป้าหมายของนวัตกรรม I-CAN Model อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการ พึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่นาคตส่งผลให้ครูผู้สอน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก การลงมือปฏิบัติจริง ผ่านกระบวนการ Active Learning และ Play-Based Learning ที่สอดคล้องกับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

ครูจัดกิจกรรมที่บูรณาการทักษะชีวิต (Life Skills) ทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) และ Soft Power โดยเชื่อมโยงกับบริบทของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด แก้ปัญหา สื่อสาร ทำงานร่วมกับผู้อื่น และช่วยเหลือตนเองผ่านสถานการณ์จริง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ครูมีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การเลือกกิจกรรม และการสร้างผลงานของ ตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออก และมีความสุขในการเรียนรู้

นอกจากนี้ ครูยังนำผลจากการสังเกตพฤติกรรม การประเมินพัฒนาการ และข้อเสนอแนะจากการ นิเทศภายในและการประชุม Professional Learning Community (PLC) มาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ทำให้กิจกรรมมีความเหมาะสมกับศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนมาก ยิ่งขึ้น

ผลที่เกิดขึ้น

1. ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับพัฒนาการ ความสนใจ และความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของผู้เรียน

3. ครูบูรณาการ SMART KIDS Model, Active Learning, Play-Based Learning, Life Skills และ Soft Power ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ กล้าคิด กล้าแสดงออก และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

5. ครูมีการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนสูงขึ้น

ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถว

ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนระหว่างรับประทานอาหารได้อย่างเหมาะสม

ผู้เรียนสามารถล้างภาชนะหลังรับประทานอาหารด้วยตนเอง

ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการจัดการเศษอาหารและรักษาสิ่งแวดล้อม

ผู้เรียนสามารถดูแลสุขภาพช่องปากได้อย่างถูกต้อง

3.2.3 การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่นาคตส่งผลให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2568 และเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โดยยึดหลักการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ (Active Learning) และการเรียนรู้ผ่านการเล่น (Play-Based Learning) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ครูได้ออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งสื่อประดิษฐ์ สื่อจากวัสดุธรรมชาติ สื่อจากวัสดุเหลือใช้ เกมการศึกษา บัตรภาพ ชุดกิจกรรม สื่อดิจิทัล และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน โดยบูรณาการเนื้อหา

ด้านทักษะชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ไทยตามแนวคิด Soft Power เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ครูมีการทดลองใช้ ปรับปรุง และพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจากผลการสังเกตพัฒนาการของผู้เรียน การนิเทศภายใน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ทำให้สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัย เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ครูมีคลังสื่อและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูในสถานศึกษา และเครือข่ายทางการศึกษา เพื่อร่วมกันยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ผลที่เกิดขึ้น

1. ครูสามารถพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และ I-CAN Model ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย ทันสมัย และเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
3. ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
4. ครูสามารถบูรณาการทักษะชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ และ Soft Power ผ่านสื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม
5. สถานศึกษามีคลังสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ ขยายผล และพัฒนาต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง

3.2.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่นาคตส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2568 และวัตถุประสงค์ของนวัตกรรม โดยมุ่งเน้นการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

ข้าพเจ้าใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่หลากหลาย ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรม การบันทึกพัฒนาการรายบุคคล การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรม การตรวจชิ้นงาน แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) และการสะท้อนผลจากผู้ปกครอง ทำให้สามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ถูกต้อง และครอบคลุมศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

ผลการประเมินถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนส่งเสริม พัฒนา และช่วยเหลือผู้เรียนรายบุคคล รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์ สื่อการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ ครูยังมีการแลกเปลี่ยนผลการประเมินผ่าน

กระบวนการ Professional Learning Community (PLC) และการนิเทศภายใน เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การดำเนินงานดังกล่าวทำให้การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ครูสามารถใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลที่เกิดขึ้น

1. ครูมีระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เป็นระบบ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และ I-CAN Model
2. ครูสามารถเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินได้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
3. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้เรียนรายบุคคลและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
4. ผู้ปกครองได้รับข้อมูลพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลมีความน่าเชื่อถือ สามารถสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน และช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

3.3.1 ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่นาคตมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2568 โดยผู้เรียนได้รับการพัฒนาผ่านกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง การเรียนรู้ผ่านการเล่น (Play-Based Learning) และการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันและบริบทของชุมชน

ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับวัย สามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ง่าย ๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังมีความคิดสร้างสรรค์และสามารถสร้างสรรค์ผลงานจากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย

การบูรณาการแนวคิด Soft Power ผ่านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าของท้องถิ่น และสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความสุขในการเรียน และมีพัฒนาการที่สมวัยอย่างต่อเนื่อง

ผลการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนหลังการใช้นวัตกรรม พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการประเมินอยู่ในระดับ ดี และ ดีมาก มีพัฒนาการสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลก่อนดำเนินการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า นวัตกรรม I-CAN Model สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

ผลที่เกิดขึ้น

1. ผู้เรียนมีพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
2. ผู้เรียนมีผลการประเมินพัฒนาการสูงขึ้นหลังการใช้นวัตกรรม และมีพัฒนาการอยู่ในระดับดีถึงดีมาก
3. ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับวัย สามารถช่วยเหลือตนเอง มีวินัย และมีความรับผิดชอบ
4. ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก คิดสร้างสรรค์ สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม
5. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ไทย เห็นคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
6. ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และมีความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถว

ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนระหว่างรับประทานอาหารได้อย่างเหมาะสม

ผู้เรียนสามารถล้างภาชนะหลังรับประทานอาหารด้วยตนเอง

ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการจัดการเศษอาหารและรักษาสิ่งแวดล้อม

ผู้เรียนสามารถดูแลสุขภาพช่องปากได้อย่างถูกต้อง

ผู้เรียนสามารถ ไหว้พระสวดมนต์ก่อนนอนเองได้

ผู้เรียนสามารถ ปูที่นอน เก็บที่นอนเองได้

3.4 การขยายผล

3.4.1 การขยายผล/การใช้นวัตกรรมการศึกษา

การดำเนินงานตามนวัตกรรม I-CAN Model : นวัตกรรมบ่มเพาะทักษะชีวิต (Soft Skills) และการพึ่งพาตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านหนองยางโคก เพื่อพร้อมก้าวสู่อนาคต ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบจนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถขยายผลสู่ครูผู้สอนในสถานศึกษาและเครือข่ายทางการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการเผยแพร่แนวคิด กระบวนการดำเนินงาน และผลการดำเนินงานผ่านการประชุมครู การนิเทศภายใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) และการนำเสนอผลงานในเวทีวิชาการของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด

สถานศึกษาได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมศึกษานวัตกรรม ทดลองใช้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ตาม I-CAN Model ส่งผลให้ครูสามารถนำแนวคิดและกระบวนการของนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของแต่ละห้องเรียน และเกิดการพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ สถานศึกษายังสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และสามารถต่อยอดการดำเนินงานของนวัตกรรมให้เกิดความยั่งยืน

การขยายผลนวัตกรรม I-CAN Model ทำให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาอื่นได้ โดยยังคงยึดหลักการพัฒนาทักษะชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจของผู้เรียน และการส่งเสริม Soft Power ผ่านบริบทของท้องถิ่น ส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความต่อเนื่องและเกิดประโยชน์ในวงกว้าง

ผลที่เกิดขึ้น

1. ครูในสถานศึกษาสามารถนำนวัตกรรม I-CAN Model ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม
2. เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการ PLC และการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง
3. ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการสนับสนุนและขยายผลการดำเนินงานของนวัตกรรม
4. นวัตกรรมได้รับการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเวทีวิชาการและเครือข่ายทางการศึกษา เกิดแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ที่สามารถนำไปปรับใช้ในสถานศึกษาอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๖๐). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๖๖). แนวทางการดำเนินงานโครงการ Innovation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๖๗). มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (๒๕๖๔). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สมศ.

SMART KIDS — Model —

รูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย
ผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก

เพื่อส่งเสริมทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต
ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน
ตลาดงาน และ Soft Power

โรงเรียนบ้านหนองยางโคก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ